

Како може да се протумачи то што Кина, упркос реторичким претњама, није војно реаговала на посету Ненси Пелоси Тајвану и да ли ће то неповољно утицати на ток руске операције у Украјини? Очигледан је јаз између оштре, а на тренутке и ратоборне кинеске реторике, и онога што је Кина збиља предузела као одговор на посету председника Представничког дома САД Ненси Пелоси Тајвану. Делује да су се Кинези надали да ће „ударом у таламбасе“ натерати Америку да одустане од својих намера, без јасно разрађеног „плана Б“. Како било, Американци су проценили да Кина неће бити у стању да предузме озбиљније кораке који би представљали стварну војну претњу Тајвану, те је авион Ненси Пелоси уз до сада невиђену медијску пажњу слетео у Тајпеј.

Прелазак Кине са колосека претње новим ратом на извођење војних вежби оставља утисак да су Кинези, упркос својој не малој војној моћи, ипак покушали да по оној народној „заплаше мечку решетом“. Пошто у томе нису успели, пољуљана је слика о Кини као наводно главном и најопаснијем противнику САД. По свему судећи кинеско руководство није желело да ризикује трговински рат са Америком, а можда и прави оружани сукоб.

У таквим околностима, најаву кинеских санкција Тајвану делује као закаснела реакција. Политичке и привредне противмере могле су се увести и без реторике „Судњег дана“ и тада би њихов учинак заправо био запаженији и делотворнији. Овако, то више изгледа као покушај поправљања штете.

фото: EPA-EFE/TAIWAN PRESIDENTIAL PALACE HANDO

~~© Младен Обрадовић (www.mladenobradovic.com) Сва права задржана. Свако непунолетно коришћење и репродуковање је забрањено.~~